

Fn forårsomrigen, hvor rektoren ved Harvard University i USA mødte glæd op på sit kontor, bliver han modt af en mur af mennesker. Det er i 2001. 52 universitetsstudsrende har besat rektor-kontoret og nægter at forlade rummet. Studenterne har fået at vide, at nogle af de ansatte på universitetet, ikke akademikere, men f.eks. vicevært, kantinenpersonale og pedelejer, har så lav en løn, at de dårligt nok kan betale deres husleje. Nu kræver de studerende så, at Harvard, som er et af verdens rigeste og mest velhenvurderede universiteter, begynder at betale rimelige lønninger til universitetets ansatte. Konflikten var ikke bare en kortvarig demonstration, den var sejlvægt, og kontroversellen varede tre uger, hvor de studerende skiftedes til at tage vagter på kontoret, indtil rektor til sidst gav sig. Det blev en sejr for de ansatte, men også for de studerende. I kulisserne stod en socialantropolog ved navn Brian Palmer. Han var nyansat lektor på universitetet, og flere af hans studerende havde været initiativtagere og drævere af aktionen. Men i stedet for at blive sagt op fik han af bestyrelsen til opgave at starte et kursus i civilcourage og stillingenagen. Uddannelsen tog udgangspunkt i hans egne forhilder. Det var profiler som Mahatma Gandhi, mens også mindre kendte forfældede. Studenterne fik altså vidste om troskabet mellem civilcourage og personlig vinding.

CIVILCOURAGE BLIVER SÆDVANLIGVIS BESKREVET SOM ALTRUISTISK MOD UDEN PERSONLIG VINDING. EN SLAGS EVNE TIL AT OPTRÆDE USELVISK OG LØBE EN RISIKO FOR ANDRE MENNESKER UDEN FOR VENNEKREDS OG FAMILIE.

MAN FORUDSÆTTER HELLER IKKE AUTOMATISK, AT PERSONEN, MAN HJÆLPER, SKAL BETALE TILBAGE.*

i økonomi. Økonomikurset er i modsætning til kurset i civilcourage obligatorisk, hvis man vil have økonomi. Alle økonomistuderende skal deltag i basiskurset, hvad enten de vil eller ej. Det varede ikke længe, før nyheden nåede de amerikanske medier, og sejdigt Boston Magazine lagde mærke til forskellen mellem universitetets to topkurser.

Hvor økonomikurset forberedte studenterne på at blive fremtidens næste generation af "Indbundede miljø-ødelæggende direktører", var det nærmest populære kursus "en lektion i at være en helgen". – Somme antropolog kan jeg indmellemlægge, at mennesket er et mitslykket eksperiment. Vi har skabt både uretfærdighed og atomvåben. Det er nemt at rabe modet i forhold til menneskelagets fremtid. Men når man så tænker på Sophie Scholl eller Anna Politkovskaja, bliver man overvæltet fingeret af alt det smukke, mennesker også kan sætte i værk, siger Brian Palmer.

UDEN PERSONLIG VINDING

I 2002 fik han en pris som Harvards bedste lærer, samtidig blev han beskrevet som beskedent og munkeagtig. Andre mente snarere, at han havde potentiiale til at stille op som forsanger i et nædede rockband. Begge dele fik ham til at trække på smilebåndet.

Civilcourage bliver sædvanligvis beskrevet som altruistisk mod uden personlig vinding. En slags evne til at optræde uselvsk og løbe en risiko for andre mennesker, som er ureden for vennekreds og familie. Man forudsætter heller ikke automatisk, at personen, man hjælper, skal betale tilbage eller gengældende tjenesten på nogen som helst måde.

– Det generose, altruistiske aspekt er det, der er sværest at forklare. Det er det, der gør civilcourage så speciel. Hvorfor findes civilcourage overhovedet? Det er en tendens til altruisme i vores genetiske arve, men det skal holdes ved lige eller trænes op. Man har også set, at kvinder generelt ser et bedre til at demonstrere civilcourage end mænd, siger Brian Palmer.

>

Det er især i krisesituationer, som f.eks. i krig, terroraktioner og naturkatastrofer, mennesker opviser civilcourage. Akutte situationer fungerer >

MADS TRIER-BЛОМ

Civilcourage: Prøver at skabe mere inklusion af psykisk syg ved at dele egne erfaringer

Job: Ansat på deltid i Psykinto og har eget firma, inkluder Flor

Bor: Frederiksberg

Alder: 42 år

Mads Trier-Bлом holdt for første gang foredrag om sin琥珀le i idømmede i november 2011 for 20 mennesker i Fountain House i København. En sygdom, han fik konstateret i 2004, og som er karakteriseret ved, at ens stemmingsstøj er penosivt meget intet i både morsk og depression retning.

– Jeg fortæller om, hvordan jeg i en psykose havde forhåndet med godt og dyrevæn om dommedag, hvordan jeg i en mani havde brugt 75.000 kr. på designer-legehuse, og hvordan jeg i en depression havde lagt et mænder i min værelse lammet af almægt, fortæller Mads Trier-Bлом.

Ugen efter holdt han foredrag for 150 mennesker om sin sygdom – og så har han tømt holdt foredrag siden, selv om det indmellem er hårdt for ham. Men efter foredragene kommer der ofte folk op til ham, der selv har en psykisk sygdom eller har en tæt inde på livet, og fortæller ham, at det er værdifuldt for dem at høre hans historie, f.eks. kan en del genkende sig selv i overskrivningerne og får inspiration til at forklare deres egen situation. Og det giver mening for Mads Trier-Bлом.

– Det krævede mod at turde at stå åbenbart frem uden at kende konsekvenserne, siger Mads Trier-Bлом, der bruger sin diagnose som en kompetence, så han kan inspirere andre mennesker med psykisk sygdom.

– Jeg vil gerne give dem håb og viso, at man altså godt kan have et godt liv aligevel og forhandle lønningsagtighed og have kone og børn, selv om man er psykisk syg, siger han og lortsætter.

– Ved at holde foredrag om at være psykisk syg ser jeg mig selv som en kok, der serverer et buffeted til med mad, hvor folk kan tage det, der har brug for, og hjælpe sig selv. Mine egne erfaringer er jo ikke evidensbaseret viden, men hvis folk kan bruge det i deres eget liv, er det meget værdifuldt for mig at stille mig frem. Han opfordrer andre til at udvise mod – også selv om det kan have konsekvenser.